

GLASILO
OSNOVNE
ŠOLE VELIKI
GABER

PRVI KORAKI

LETNIK I, ŠTEVILKA I

LETNIK 2017

V TEJ
ŠTEVILKI:

'K'ga dogaja?' 2

Sončnične strani 10

Iskalci rim 14

Literatura
'raztura' 18

/in ingliš, pliz/ 22

Kdo, kje, kaj,
zakaj? 24

Vklopi
možgančke 27

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Gaja Grabljevec, 5. razred

Kristjan Erjavec, 3. razred

Pia Kastelic, 2. razred

Sledim svoji senci.
Glej tja, kjer je vrtnica.
Veš, tam je srce.

Ana Kek, 7. r

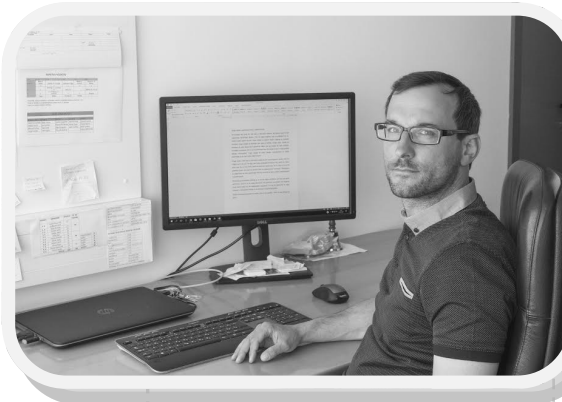
Pia Praznik, 4. razred

Sara Ozimek, 9. razred

RAVNATELJEVA BESEDA

Prvi koraki so prelomnica v našem življenju, saj pričnemo na svet gledati z druge perspektive. S prvimi koraki postajamo hitrejši in reči, ki so bile nekoč nedosegljive, postanejo dosegljive. Moji prvi koraki na OŠ Veliki Gaber so se pričeli na začetku tega šolskega leta. Sprva so bili zahtevni, opotekajoči, vendar sem s pomočjo kolegov uspešno shodil in skorajda že prehodil eno šolsko leto.

V tem letu smo velik poudarek dali samostojnosti otrok in preživljanju časa izven zaprtih prostorov. S tem smo dosegli, da so otroci mirnejši in pri šolskem delu bolj osredotočeni. Naši učenci imajo možnost gibanja na svežem zraku vsak dan pred poukom, kakor tudi po pouku, ko čakajo avtobus. V zimskem času pa jim je na voljo jutranja uporaba telovadnice. Tudi učitelji so nekaj svojih pedagoških ur izpeljali zunaj. Gibanja in učenja na prostem si v prihodnje, z urejanjem učilnice na prostem, obetamo še več. Z veseljem tudi zapišem, da smo že pričeli z urejanjem šolskega sadnega in zelenjavnega vrta. Naši vrtčevski otroci pa so v pomladanskih dneh pričeli redno tedensko obiskovati gozd, ki je za otroke najbolj pestra igralnica. Verjetno pa ste tudi že opazili, da je od novega leta dalje v okolici šole ustrežneje urejeno parkiranje, kar je plod dobrega sodelovanja s krajevno skupnostjo. Tako se vam pri dostopu do šole ni več potrebno prebijati skozi labirint parkiranih vozil. Do pričetka novega šolskega leta nas čaka še obnova parketa v telovadnici, menjava oken in sanacija dela šolske fasade.

Glede na to, da skupaj že dobro korakamo, smo se s sodelavci odločili, da po nekaj letih obudimo tudi šolski časopis in ga pripravimo, da ponovno napravi svoj prvi korak.

Šolski časopis ob koncu leta je pogled nazaj in spodbuda za naprej. Je poln izdelkov učencev šole in otrok iz vrtca, ki so z ustvarjanjem naredili korake v svojem razvoju. To so njihovi koraki k samostojnosti in znanju, pri katerih jim zaposleni na OŠ Veliki Gaber in starši nudimo oporo. Zavedati pa se moramo, da jih moramo pravočasno izpustiti, da samostojno shodijo in pogumno odidejo v svet.

Verjamem, da boste ob prebiranju časopisa uživali in dobili vpogled v dela otrok ter delo zaposlenih. Zahvaljujem se tudi vsem donatorjem, ki so omogočili izdajo časopisa, da je lahko naše skupno delo shranjeno, natisnjeno in dosegljivo vam.

mag. Gregor Udovč, ravnatelj

mišli o ljubezni

*Ljubezen nosiš v srcu, nikoli ne mine, večno
traja, pusti nam spomine. (Larisa Črček, 9. r)*

Viharnik sam stoji
in nam pripoveduje
o moči narave.

Ivana Curk, 6. a

Mrzel veter piha.
Mene pa nekaj greje.
Tvoja ljubezen.

Ana Kek, 7. r

Sonce še sije.
Ogenj še sveti v ljudeh.

Sonce pobledi.

Anže Pintar, 7. r

Tekmovanja iz znanja zgodovine in geografije

PIŠE: Matej Gorišek, 8. r

Učenci naše šole so se tudi letos preizkušali na tekmovanjih iz znanja zgodovine in geografije. Redno smo se udeleževali dodatnega pouka pri mentorju Janiju Strnadu.

Tema tekmovanja iz znanja zgodovine je bila *100 let Prve svetovne vojne in soško bojišče*. Učenci smo spoznali marsikatero zanimivost o prvi svetovni vojni.

Šolsko tekmovanje se je odvijalo 1. 12. 2016, na katerem so bronasto priznanje prejeli Sara Kek, Zala Predalič in Urh Šadl. Na področno tekmovanje, ki je potekalo 1. 2. 2017 v Črnomlju, sta se uvrstili

Sara Kek in Zala Predalič, ki je osvojila **srebrno priznanje**.

Tema tekmovanja iz znanja geografije je bila *Naravne danosti sopogojujejo gospodarstvo pokrajine*. Učenci smo se poleg znanja iz literature dokazovali še v znanju iz terenskega dela (orientiranje, kartiranje, opazovanje okolice ...).

Šolsko tekmovanje je potekalo 17. 1. 2017, na njem sta bronasto priznanje osvojila **Anže Pintar** in **Matej Gorišek**. Najboljši rezultat je dosegel Matej, ki se je uvrstil na področno tekmovanje ter nato še na državno tekmovanje, ki se je odvijalo 7. 4. 2017 v Gornji Radgoni. Tam je osvojil **zlato priznanje**.

Plavanje v Atlantisu

Všeč mi je bilo, ko smo šli na plavanje. Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano. Plavali smo v malem bazenu, potem smo šli še na veliki tobogan.

Alex Pekolj, 1. razred

V malem bazenu smo se igrali in lovili. Všeč mi je bilo spuščanje po toboganu.

Mark Horvat, 1. razred

V velikem bazenu smo morali preplavati od pet do deset metrov. Potem smo se šli igrati še v manjši bazen. Tam sem se poškodovala brado. Mami me je odpeljala v bolnišnico. Dobila sem pet šivov.

Luna Kepa Uhan, 1. razred

Tekmovanje iz znanja biologije

PIŠE: Zala Predalič, 9. r

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se učenci 8. in 9. razreda pod vodstvom učiteljice Vesne Rajar pripravljali na dve tekmovanji, na tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni in na Proteusovo tekmovanje.

»... je Ema Gnidovec osvojila srebrno in Zala Predalič zlato priznanje.«

Najprej smo se že 14. oktobra dokazali v znanju o sladkorni bolezni na šolskem tekmovanju, kjer je 12 učencev osvojilo bronasto priznanje: Sara Kek, Klara Piš-

kur, Eva Hočevar, Ksenja Lavš, Kaja Grm, Urh Šadl in Zala Predalič iz 9. razreda ter Sara Turk, Maj Jerant Žnidaršič, Ema Gnidovec, Matej Gorišek in Tadej Borštnar iz 8. razreda.

Sledilo je državno tekmovanje 19. novembra v Kočevju, na katerem je Ema Gnidovec osvojila

srebrno in Zala Predalič zlato priznanje.

Proteusovo tekmovanje:

letošnja tema tekmovanja je bila Invazivne tujerodne rastlinske in živalske vrste.

Na šolskem tekmovanju 19. oktobra smo skupaj osvojili 10 bronastih priznanj: Urh Šadl, Zala Predalič, Sara Kek, Eva Hočevar, Sara Ozimek in Klara Piškur iz 9. razreda in Maj Jerant Žnidaršič, Ema Gnidovec, Matej Gorišek in Tadej Borštnar iz 8. razreda.

Na državnem tekmovanju, ki je bilo 2. decembra v Brestanici pa so Urh Šadl, Sara Kek, Matej Gorišek in Ema Gnidovec osvojili srebrna priznanja, Zala Predalič pa zlato priznanje.

Veliko uspeha želimo vsem še v prihodnje in se zahvaljujemo mentorici, saj brez nje tega ne bi zmogli.

Obiskali so nas babice in dedki

Zelo mi je bilo všeč, ko so v šolo prišli dedki in babice. Za presenečenje smo jim pripravili mafine. Potem smo jim zapeli in zaplesali. Učiteljica je naročila, da nas morajo babice naučiti igre, ki so se jih one igrale. Naučil sem se igrati špano.

Alex Pekolj, 1. razred

V šolo je prišla moja babica Anica. Malo me je bilo strah, ker je bilo toliko dedkov in batic. Z babico sem igral igro Človek ne jezi se.

Jaka Travnik, 1. razred

mišli o knjigi

Knjiga je ogledalo človeka. (Matevž Kozlevčar, 4. razred)

Ptice letajo.

Na zemljo pade
bel sneg.

Ptic nikjer več ni.

Ana Kek, 7. r

Manj nase misli,
spomni se na naravo.

Vedno bo lepo.

Urška Špec, 6. b

Čisto okolje –
to veselje mi daje.

Tudi življenje!

Mirjam Borštnar, 6. a

Mednarodni dan poezije

PIŠE: mentorica Olga Podpadec

Mednarodni dan poezije, 21. marec, so počastili tudi v Knjižnici Pavla Golie v Trebnjem. Pripravili so pesniški večer mladih pesnikov in predstavili natečaj Pavčkove vitice, na katerem sode-

lujemo od vsega začetka. Našo šolo so uspešno zastopale učenke **Ema Gnidovec**, **Neža Jarm**, **Ana in Sara Kek** ter naša nekdanja učenka **Liza Curk** s predstavitvijo svojih pesmi. O njihovem delu smo spregovorile tudi mentorice. Večer je spremljala glasba štirih kitaristov GŠ Trebnje.

V Galeriji likovnih samorastnikov

V galeriji sem videl slike in kipe. Veliko jih je bilo. Galerija je imela rojstni dan. Dobili smo malico. Nato smo dobili še balon. Bilo je veliko otrok z baloni. Vsi smo balone spustili v nebo.

Jan Pekolj, 1. razred

Na travniku je raslo drevo ...

PIŠE: Klavdija Strmole, 9. r

V torek, 4. aprila, smo se učenci 9. razreda lotili urejanja novega šolskega vrta. Fantje so skopali luknje za drevesa, punce pa smo pobirale kamenje za vrt. Učenci nižjih razredov so posadili drevesa, štirje razredi pa so se odločili, da bo vsak razred skrbel za eno drevo. Učenci sedaj pridno skrbijo, da imajo drevesa dovolj vode ter vsega, kar potrebujejo za rast. Okrog vrta in dreves bodo postavili tudi ograjo. Vsi učenci se že veselimo, saj se bo povečalo igrišče, hkrati pa bomo pridobili še vrt z raznovrstnimi drevesi.

V petek, 7. 4. 2017, smo sadili drevo. Drevo smo postavili v jamo. Potem smo ga polili z blatom. Nato smo metali zemljo na korenine. Na koncu smo še zemljo polili z vodo.

Alen Erjavec, 1. razred

Drevo, ki smo ga posadili, se imenuje ginko. Vsi smo se ob drevesu tudi slikali.

Pia Zupančič, 1. razred

mišli o ljubezni

Ljubezen je kot roža. Vzklije, raste, zacveti. Ljubezen je lahko lepa, te ponese v oblake, lahko pa je tudi boleča in te priklene na tla resničnosti. Prava ljubezen pa je kot štiriperesna deteljica. Težko jo najdeš in lahko si srečen, ko jo imaš.

(Lara Štrempfelj, 7. razred)

Ljudje so srečni.

Naš planet je zdaj
spet zdrav.

Očiščen. Sanje!

Ana Kek, 7. r

OTROŠKI PARLAMENT

PIŠE: mentor Primož Vasle

Otroški parlament že 27. leto zapored v šolske klopi prinaša veter novih idej ter pomeni tudi obliko sodelovanja otrok v družbenem dogajanju ter pridobivanje vedenj o človekovih in državljskih pravicah.

Letošnja tema, ki jo vsako leto izberejo učenci, je bila OTROCI IN NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI.

Na vseh ravneh se je razvila živahna debata in mladi razpravljalci so dokazali, da se nam za prihodnost ni treba bati, saj so se s svežimi idejami, za zdaj sicer samo teoretično, v prihodnosti pa morda tudi praktično, vključevali v soustvarjanje strpne in napredne družbe, kot si jo mladi predstavljajo. Sodelovanje na otroškem parlamentu poteka na več ravneh, in sicer najprej na šolski, kjer izberemo predstavnike za območni otroški parlament. Letos so se na srečanje obmo-

čnega otroškega parlamenta, ki je potekal na Osnovni šoli Trebnje, uvrstile učenke **Zala Predalič, Sara Kek in Ema Gnidovec**. Tam so bili izbrani najbolj prepričljivi

»Na regijski otroški parlament se je uvrstila tudi učenka naše šole Ema Gnidovec.«

razpravljalci, ki so z argumenti in vključevanjem v razpravo prepričali komisijo, da jim je podelila možnost

udeležbe na regijskem otroškem parlamentu v občinski dvorani v Novem mestu. Na regijski otroški parlament se je uvrstila tudi učenka naše šole Ema Gnidovec, kar je vsekakor velik uspeh in dokaz, da se tudi za prihodnost našega malega kraja ni bati.

Nebo je črno.

Daj, parkiraj svoj
avto!

Pojdi raje peš.

Klara Planinšek, 6. b

Kartiranje – naravoslovni dan

PIŠE: Ema Gnidovec, 8. r

V ponedeljek, 3. 4. 2017, smo imeli učenci 8. razreda naravoslovni dan.

Urili smo se v kartiranje, orientaciji in delu na terenu.

Pot nas je od šole vodila do lovske kočice in naprej do cerkve sv. Urha in nato do reke

Temenice. Na opazovalnih točkah smo se ustavili in reševali naloge z učnega lista.

Prva opazovalna točka je bila pri piceriji Pr' Hladet. 10 minut smo šteli promet.

Meritve so potekale na cesti Bič – Stranje pri Velikem Gabru in na cesti Radohova vas – Trebnje.

Ugotovili smo, da je cesta proti Trebnjem bolj prometna. Opazovali smo tudi okolico in kartirali najstarejšo hišo v okolici, hišo z določeno hišno številko in picerijo.

Druga opazovalna točka je bila pri spomeniku NOB v bližini Medvedjeka. Tam smo narisali reliefno sliko, opazovali okolico in zapisali grmičevje, drevesne in zeliščne vrste. Pri lovski kočici smo preverili pravilnost rešenih nalog. Naprej smo se odpravili do cerkve svetega Urha. Pri cerkvi svetega Urha v Velikem Gabru smo kartirali

in opazovali reliefne oblike. Predvideli smo morebitne dejavnosti v okolici cerkve (gozdarstvo, poljedelstvo, vinogradništvo itd.). Ponovno smo rešili par nalog in si pri tem ogledali farno ploščo, na kateri so napisane žrtve nesmiselne državljanske vojne med Slovenci.

Četrta opazovalna točka je bila pri reki Temenici v Stranjah. Opazovali smo tok reke, ugotavljali morebitne človekove posege v reko, brežino reke ... Med hojo proti šoli smo kartirali stavbe in ulice. Pri kulturnem domu smo rešili račun-

ske naloge in odšli na zaslužen kosilo.

mišl o knjigi

Knjige so doma, kjer so ljudje, ki jih spoštujejo. (Izabela Blatnik Bizjak, 5. razred)

Hvala in prosim.

Le dve besedici.

Lepši je dan.

Ema Gnidovec, 8. r

Sneg z neba leti.

Snežinka roko hladi.

Postajam srečna.

Ana Kek, 7. r

Pustni ples

V torek, 28. 2. 2017, so učenci devetega razreda zelo dobro organizirali pustni ples, na katerem so poleg glasbe in plesa ponujali raznovrstne dejavnosti. Vtise o plesu pa so podali tudi prvošolci.

Na pustni torek sem bil disko plesalec. Prijavil sem se za kralja. Poslikal sem si tudi obraz. Šel sem plesat na plesišče. Nato sem zagledal prijatelje. Igrali smo se z baloni. Razglasili smo kralja in kraljico. Nato smo pospravili igre. Tudi jaz sem pomagal pospravljati.

Lovro Kek, 1. razred

Za maskare sem bila princesa. Na pustnem plesu sem plesala. Metali smo tudi žoge. Tisti, ki so zadeli skodelico, so dobili igračo.

Kaja Kastelic, 1. razred

Na pustnem plesu sem bil izbran za kralja. Posuli so me s svetlečimi papirčki.

Anže Grabljevec, 1. razred

V prometu ...

PIŠEJO: Izabela Blatnik Bizjak, Viktorija Dremelj, Mark Hribar, Aneja Trlep Zajc, 5. r.

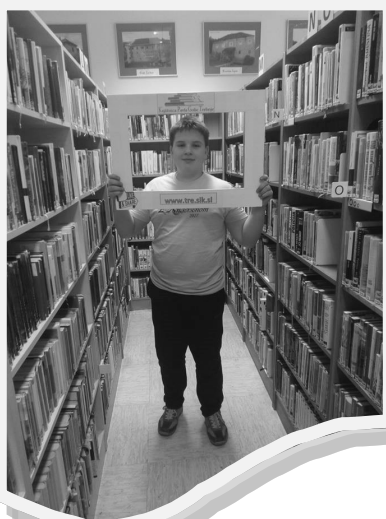
V tem šolskem letu smo se (nekateri prvič) vključili v promet. Seveda pa smo morali najprej narediti teoretični izpit, ki ga je večina opravila uspešno. Potem smo vadili spretnost na poligonu, ko pa smo to že obvladali, smo se podali na cesto. Ko smo se prvič vključili v promet, je bilo nekatere malo strah, druge ne, saj so bili prepričani vase. Ker je bila prva učiteljica, smo se vsi počutili bolj varno. Ko smo se navadili, smo bili skoraj brez skrbi. Vožnja s kolesom je zelo zabavna in praktična.

PIŠE: Anže Pintar, 7. r

V petek, 31. 3. 2017, je bilo v knjižnici Pavla Golie zelo zanimivo, saj je potekala Noč z Andersenom. Nanjo je bilo povabljenih enajst zavzetih bralcev. Iz naše šole sva bila izbrana Anže Pintar, 7. r., in Tjaša Rupnik

Zidar, 9. r. Dogodek se je začel ob sedmi uri zvečer. Najprej smo se spoznali med seboj, nato pa smo tekmovali v kvizu o Andersenu. Ob devetih je bila večerja, po njej pa je k nam prišla amaterska dramska skupina P.L.I.N., ki nam

je pokazala, kako se lahko naredi predstavo, čisto drugačno od originalnega besedila. Razdelili smo se v dve skupini in zaigrali na temo pravljice Kraljična na zrnu graha. Okoli polnoči je k nam prišla izdelovalka naravne kreme, mazil in podobnih reči. Izdelali smo balzam za ustnice in piling za obraz. Sledil je ogled filmov in risank, posnetih po vsebini Andersenovih knjig. Ob treh zjutraj so najbolj zaspani šli spat, ostali pa smo gledali filme po izbiri. Ob šestih je k nam prišla profesionalna vadiateljica Vanja Kovačič in nas prebudila. Ob osmi uri je sledil še zajtrk s starši.

VOŠČILNICE SVETA – projekt IEARN

PIŠEJO: Neža Ceglar, Mark Šepec, Urška Zaletelj, Meta Grden, 5. r

V letošnjem letu smo se udeležili projekta iEARN Holiday Cards Exchange. Izdelovali smo voščilnice vseh vrst. Da je bil izbor še boljši, so jih nekaj prispevali učenci vseh oddelkov razredne stopnje. Ob misli na to, da bodo te voščilnice prejeli mnogi učenci iz drugih držav, smo se za njih še posebej potrudili. Izdelali smo tudi nemo karto sveta, na kateri so bile z barvami označene države, s katerimi smo sodelovali. Tako smo si lažje predstavljali, kam potujejo naše voščilnice z lepimi željami. Ob prispelih voščilnicah smo doživljali različne občutke. Večinoma smo prejeli voščilnice mlajših učencev, ki so bile zelo lepe in praznično okrašene. Ob koncu projekta smo bili zadovoljni in srečni.

mišli o prijateljstvu

Prijateljstvo je kot sonce, ki sveti vsak dan. (Lisa Reberšak, 3. b)

Slovenija je majhna,
a ljubezen v njej
velika .

Urška Zaletelj, 5. r

Me smo miške tra-la-la ... v teje hiški smo doma

Skupino Miške sestavlja 13 živahnih, nadobudnih in raziskovanja željnih dečkov in deklic.

Mese-
ca sep-
tembra
smo se priva-
jali na novo
okolje, na
nove vzgojitel-
jice, s katerimi
preživljamo
zanimive
dopoldneve,
polnih zanimi-
vih iger, plesa in spoznavanja
novih stvari preko igre in poučnih
dejavnosti. Najraje čas preživlja-
mo v naravi, kjer nas vsakodnevno
čaka kup novih dogodivščin.

V tednu otroka smo čas namenili
multikulturi in se tako pripravili na
prihod naše trinajste miške, ki pri-
haja iz daljne Gane. Svoje novo okolje in
prijatelje je sprejela

brez težav in že
brezskrbno uživa
vrtčevsko življen-
je.

Obožujemo giba-
nje, ples in petje,
zato mora biti na
seznamu vsakod-
nevno ... S ples-

no-gibalnim projektom Pojem-plešem, smo
spoznali ogromno novih pesmi, plesov in
rajalnih iger, ki sedaj popestrijo naš dnevni
program.

V mesecu marcu smo se posvetili svojim naj-
dražjim Ob družinskem dnevu smo jim prip-
ravili bogat kulturni program in jih presneti-
li z veliko cvetico, ki jo je krasila naša foto-
grafija, ki je povedala več kot tisoč besed.

Do konca šolskega leta nas čaka še ogromno
zanimivega, a zaenkrat naj ostane skrivnost,
saj miške imamo rade presenečenja ...

Ljubezen
je večna toplina
v srcu.

Meta Grden, 5. r

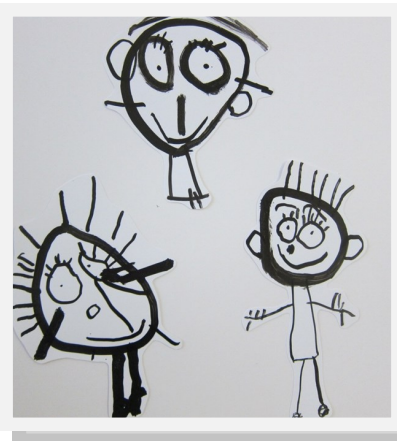

Skupina Mucke o mami in očku ...

KAJA: Mamica Anja je medicinska sestra v Ljubljani. Tam imajo dojenčke, še ne znajo hodit. Ati je lep in nasmejan. Riševa z vodeni-mi barvami, igra se zabavne igre.

EVA: Mami Marjana je lepa in ima kodrčke. Skuha mi kosilo juho, krompir in špinačo. Oči Tadej je električar in popravlja elektri-ko. Ima kratke lase in majhno bradico.

PIA: Mami Mateja ima očala. Greva z mami po knjige v knjižnico. Oči Jernej je velik. Me skopa, pa zobke mi umije. Igra na harmoniko. Pride me iskat v vrtec.

HANA: Mami Jasna me je postrigla, me pocrkla. Mami mi prebere zvečer knjigo. Oči Uroš ima čebele in ga je pičla.

IZA: Mami Maja je velika. Ima modre laske, glavo, nos, lička, roke pa noge. Laske striže, takole čk, čk, čk ... mami Izi čopke, da lupčka tukaj pa tukaj. Ati Marko pa dedi je tudi Marko. Je velik. Ima majhne laske. »Strižala« je mami laske. Kupi unu za punčke Hello Kitty.

LEO: Mami gre v službo frizirat. Mami Katja mi skuha gres. Hodi na pevske vaje. Skupaj greva smučat pa na plavanje. Oči Matjaž je velik, gre v službo. Vozi kamion in cisterno. Je tam mleko. Je gasilec.

TIJANA: Moja mami se uči igleščine. Mami je velika. Ima modre oči, dolge lase je suha. Zdej je v lekarni, zdravila pro-daja. Oči Kristjan v štali pomaga. Pa bradico ima, pa rjave oči, kratke špičaste lase.

JAKOB: Moja mami Mateja je lepa, ma lepe lase, pa lepo majčko. Zjutraj se umije in namaže lička pa uste. Mami Mateja ima dojenčka v trebuhu, se še ni naredila luknca, ni bla še operirana. Ati Mitja hodi v službo. Paleta nalaga na tovornjak z viličarjem. In vozi daleč po cesti. Ko pride domov, potrobi s tabelim avtom. Ko pride domov, skupaj jemo, mamo tut sladico: čokolado, smetano, jagode. Se igrava nogomet, jest sm v голу. Ko je noč-ka, mi prebere knjigo in lupčka in stisne me.

ZALA: Mami gre v službo u Ljubljano in dinarčke služi, da mi bo nekaj kupila. Mami je tok velika kot moj oči. Oči Sandi gre v službo in mi prinese Kin-der jajček. Oči tudi pomije posodo in mizo pobriše. Oči nima las, ima samo glavo, oči, roke, noge, trebuh, pa očala ima in je velik. Oči me objame, stis-ne.

FILIP: Mami Andreja gre v službo. Dela. Je velika, majčkene oči, velike lase, velik trebuh, je sestrica zrastla. Kuha cmoke za atija in mene. Me poboža. Ati Mitja gre v službo. Tam je jub. Je velik in suh, velike oči, velike lase. Z atijem sva smučala, voziva kolo, žoga-va. Kupu mi je kombanj, vlak in progo.

misi o knjigi

Moje knjige res nikoli niso same, saj jih moja roka vedno rada vzame.

(Neža Jarm, 6. a)

V življenju
je vredno
pustiti sled.

Neža Ceglar, 5. r

Skupina Zajčki

Letos v skupini Zajčki spoznavamo zaščitene – zavarovane živali, ki živijo v Sloveniji.

Otroci lahko primerjajo lastnosti živali v resničnem življenju in v pravljicah. V jeseni so spoznali veverico in ježa, pozimi pa volka, sovo in medveda.

V mesecu marcu smo si ogledali živali v Lovskem muzeju Polovič na Selah pri Dobovi.

V pomladnih mesecih spoznavamo živali v ribniku in ob njem. V aprilu si bomo ogledali ribnik Blato pri Trebnjem. V igralnici pa že nastaja ribnik, ki bo na ogled ostalim skupinam otrok našega vrtca in staršem.

Ob reki je polno
dreves, vsa se
gledajo vanjo.

Gaja Grabljevec, 5. r

KAJ VEM O RIBNIKU?

MARCEL: V ribniku so račke in tudi voda.

MARK: V ribniku sem videl želve in žabe.

JASMINA: V ribniku je plavala riba.

ŽAN Č.: Ob ribniku raste trava.

NEŽA: Metuljčki letajo nad ribnikom.

FILIP: Ribnik je reka, ob njem pa po drevesih letijo kačji pastirji.

PETER GO.: V ribniku so žabe.

TILEN: V ribniku so racmani.

MATIJA: Ob ribniku smo imeli piknik.

PETER GR.: Mravlje lezejo ob ribniku po travi.

ŽIGA: Nisem še videl ribnika.

EVA K.: Račke plavajo v vodi.

ŽAN B.: Žabe skačejo.

SANJA: Ribice plavajo v ribniku.

ZALA: Kačji pastirji letijo nad ribnikom.

EMA: Želve plavajo v ribniku, ob ribniku vidim žuželke in paglavce.

Ptice pojejo
na ves glas
za lep dan.

Klavdija Kovačič, 5. r

Kužki smo raziskovali Afriko

Otroci in strokovne delavke skupine Kužki smo v mesecu oktobru, novembru in decembru raziskovali Afriko.

Najprej smo si zastavili vprašanje:

KAJ ŽE VEMO O AFRIKI?

IZA: »Da so tam črnčki.«

JAN: »Imajo tam malo hrane, nimajo za jest, je prevroče sonce in imajo poslikane obraze.«

URH: »Imajo slabe bolnice.«

ZOJA: »Na glavi nosijo glavo ene živali.«

NIK V.: »Na glavi nosijo kamen.«

MELANI: »Tam lahko tudi plešejo.«

ŽAN M.: »Delajo opeko iz blata in trave.«

LOVRO O.: »Imajo uhane: moški, ženske in otroci.«

LARA: »Kožo imajo olupljeno in jih boli. Tam dela ena Slovenka, jim pomaga. Imajo slone in žirafe.«

MANJA: »Punčka je prišla v bolnico in so jo učili, kako na mizi zlagati pribor in držati žlico.«

LOVRO S.: »Da nimajo trgovine.«

NIK Ž.: »Da nimajo samo punce kiklce, ampak tudi fantje. Kiklce so iz živalske kože. Afričani imajo tudi barve na sebi.«

TJAŠ ALEKSEJ: »Imajo ropotuljice.«

JULIJA: »Imajo malo vode, ker je tam zelo vroče. Živali umirajo.«

VITO: »Imajo pomaranče.«

Potem pa smo se vprašali:

KAJ BI ŠE RADI IZVEDELI O AFRIKI?

VITO: »Najbrž že vse vem.«

Aja, zakaj v Afriki nimajo vlakov?«

JULIJA: Zakaj tam ni trgovin?«

TJAŠ ALEKSEJ: »Zakaj imajo tam vsi kiklce?«

NIK Ž.: »Zakaj so včasih v šotoru spali in zakaj imajo zraven postavljen kip?«

LOVRO S.: »Zakaj nimajo luči?«

MANJA: »Zakaj delajo opeke iz blata in trave?«

LARA: »Zakaj v Afriki nimajo avtov in rožic? Kako je Slovenka prišla do Afrike?«

LOVRO O.: »Ali tam živijo pande?«

ŽAN M.: »Kako spijo?«

NIK V.: »Kako pijejo?«

ŽAN P.: »Zakaj imajo slabe bolnice?«

ZOJA: »Zakaj imajo malo hrane?«

URH: »Kako jejo?«

JAN: »Zakaj so črni?«

IZA: »Kako se oglašajo sloni?«

Strokovne delavke smo se trudile, da smo otrokom odgovorile na čim več vprašanj, tudi na vsa tista nova, ki so se kasneje še porajala. Vsi skupaj smo se naučili veliko novega in zanimivega. Z navdušenjem smo se po spoznavanju vroče Afrike podali še na raziskovanje mrzle Arktike in Antarktike, leto pa zaključujemo v pradedavnini, saj so naše zanimanje vzbudili dinosavri.

mišči o ljubezni

Ljubezen lahko čutimo povsod okoli sebe, če jo le znamo najti, je tudi to, da te družina pozdravi in objame, ko prideš domov. (Ema Gnidovec, 8. razred)

Mogočno drevo
nad menoj lepo dehti.
Večer se začne.

Anže Pintar, 7. r

Naj bo oblak bel,
nebo spet modro,
naj bo svet zelen ...

Ivana Curk, 6. a

Moj domači kraj

Ljubi moj domači kraj,
moja draga domovina!
Lepa, krasna in edina -
zame ti si pravi raj!

Polja, reke, gore, morja –
to prekrasna so obzorja!
Ljudstvo naše nasmejanih lic
naj sliši ta veseli klic!

Vonjam te,
vonjam tvoje cvetje!
Slišim te,
slišim ptičje petje!

Vidim te,
vidim tvoj sijaj!
Pa naj mi kdo reče,
da nisi pravi raj!

Sara Kek, 9. razred

Moj rojstni kraj

Travnik valovit, cvetoč.
Potok bister in deroč.
Ena in edina –
moja domovina.

V jutranjih urah kdaj v meglo ovita,
zvečer s svetlimi zvezdami prekrita.
Topla srca, širok nasmeh,
ko hodiš po slovenskih tleh.

V srcu me spremljaš noč in dan,
tudi kadar sem morda daleč stran.

Ana Kek, 7. razred

Ljubi Dolenjski

Nekje na Dolenjskem
so ptice, ki žvrgole,
in ljudje, ki jim vesele
domače pesmi zvane.

Nekje na Dolenjskem
so čiste reke,
ki jih je opeval poet.
Veselje in radost
nosijo v svet.

Tu najlepše rože cveto,
srce je doma radostno.
Najlepše se pišejo knjige,
najbolje zvenijo rime.

Tu so hribčki, doline –
veselje do domačije ne mine ...

Ema Gnidovec, 8. razred

Pot življenja

Življenje se začne, ko mami te
rodi,

takrat še od nje odvisen si.

Ko malo zrasteš, v vrtec hodit začneš,
ko star si šest let, v šolo greš.

Nato najdeš službo si, upokojiti se je treba,
saj tako življenje pravi ti.

Pred televizijo staraš se,
dokler nekega dne za vedno ne zaspiš.

Takrat v krsto ali žaro dajo te,
v grob položijo te.

Tim Zupančič Brdnik, 2. razred

Sončna

Sonce sije. Sonce sveti. Sonce gre.

Sonce imam rada,
ker takrat na morje grem.

V vodo bom skakala
in se s kremo mazala.

Očka me bo tunkal
in sestrice se bo z mano igrala.

Mamica me bo crkljala
in mi poljubček dala.

Ajda Ceglar, 3. razred

Nekoč ...

Včasih si srečen
ali pa tudi ne,
ker življenje je kruto,
zato nikoli ne pozabi, nasmej se.

Pazi, da ne izgubiš se,
ker vedno nekdo rabi te,
zato ne odhajaj še in
počakaj na trenutek sreče.

Ne pozabi na ljubezen,
ki še čaka te.
Poišči si jo
in poroči se.

Lara Sever, 2. razred

mišli o prijateljstvu

**Prijatelja imaš zato, da mu zaupaš skrivnost in da lahko z njim kaj
deliš. (Vid Stopar, 2. razred)**

ISKALCI RIM NA POLJU POEZIJE

Noč. Gledam v nebo.

Mračna človeška
duša.

Zvezde sijajo.

Matej Gorišek, 8. r

Celo življenje
nas obdaja
lepota.

Izabela Blatnik Bizjak, 5. r

Na čistem svetu
lepo se bomo imeli.
Vsak dan bo lepši!

Urška Špec, 6. b

Copati

Moji copati so večkrat sami,
ampak vedno razigrani.

Nikoli niso dolgo na mojih nogah,
se pa pogosto izgubijo
in nastane preplah.

Kadar mene ni doma,
se copati pogreznejo v tla.

Ko pa pridem domov,
pa hitro za njimi na lov.

Z maminimi copati
se ni dobro igrati,
če pa se,
se hitro skrijem za vrati.
Če pa očijeve vzamem,
je pa hitro v hiši plamen.

Ko pa odpadejo podplati,
sem jaz že v pričakovanju
za novimi copati.

Jaz copate rada imam
in svojih nikomur ne dam.

Neža Jarm, 6. razred

Deževna pravljica

Deževna pravljica je vasica,
ki leži sredi gora.

Okoli nje so slapovi in mavrice,
ki nastanejo zaradi dežja.

Tam je pisano,
še iz hiš se kadi mavričen dim
in ko se kdo zasmije,
ta smeh se v barvo spremeni
in v barvno skladišče odleti.

Izabela Blatnik Bizjak, 5. razred

Oh, ljubezen

Oh, ljubezen,
napadla me je kot bolezen,
za to ni zdravila
in zato je ona kriva.

Kdo je to ona?
To je ona,
ki mi je ukradla srce
in zanjo ne ve nihče.

Ona je prebrisana
kot lisica
in to vam še povem,
da je ljubezen en zakompliciran sistem.

Matej Trlep, 7. razred

GOZDOVI, LES – naravno bogastvo in prihodnost moje domovine

Gozd je moj dom.
 Dom živali vseh.
 Zato skrbimo zanj tako – ne podirajmo dreves!
 To je zares!

Svet, v katerem želim živeti

Želim si svet iz čokolade,
 kjer bile bi ptice zlate
 in bile bi prav prijazne živalice vse.

Zbujal bi me potok čisti
 in v postelji bil bi zajtrk z rogljički.

Nočem, da narava umre zaradi grdih bedarij.

Ko pogledam, kako ljudje trpijo,
 si mislim, da je svet, v katerem zdaj živim,
 še najboljši.

Res imam veliko srečo,
 da živim v lepem, čistem svetu.

Julija Stopar, 4. razred

Joj, kaj je to?
 Smeti, smeti ... sredi gozda ... to je grdo!

Kdo muči živali? Ti bomo že pokazali!

In še za konec – počil ti je lonec.
 »Hitro, poberi črepinje!«

Zala Zupančič, Alja Podobnik, 4. razred

mišli o knjigi

Več bomo brali, boljši ljudje bomo postali. (Jan Okorn, 4. razred)

Sneg je,
nič ni,
le stopinje na tleh.

Nik Debevc, 5. r.

Ilustracija: Marko Renko

Zgodba o temi in svetlobi

(Pisanje zgodbe ob ilustraciji – natečaj V oblakih domišljije)

Zgodbe so med ljudmi že dolgo časa, saj so že prvi ljudje sede ob ognju pripovedovali čudovite zgodbe. Večkrat so si jih izmišljevali predvsem zato, da bi poskušali pojasniti stvari, ki jih niso razumeli, spet drugič pa so si s pripovedovanjem zgodb krajšali dolge, hladne noči.

Bila je pradavnina. In bil je večer. Čisto navaden večer, podoben današnjim, ko se ljudje vrnejo utrujeni z dela, in vse, kar si želijo, je, preživeti lep večer v krogu svojih

domačih. Na ta navaden večer so člani družine Mordu ob ognju drug drugemu pripovedovali o preteklem dnevu. Začel je najmlajši. Pripovedovati je začel o tem, kako je moral ob

večeru pohiteti domov, da bi se ne izgubil, ko se je vračal z obiska v sosednji jami. Prekine ga starejši brat z

zgodbo o tem, kako ga je lovila pošast. Nadaljeval pa je stari dedek, ki je pripovedoval o svojih mladih letih. Le

deklica je bila ves čas tiho in njen pogled je bil zatopljen v ogenj. Ni je zanimalo, kakšen je bil pretekli dan, pač pa je

razmišljala, kakšen bo prihodnji. Delala je načrte, kako bi svojo

družino rešila strahu. Njena družina se je namreč zelo bala teme, saj so se nekateri člani njene majhne družinice izgubili v temi in niso našli poti domov. Sanjala je o

tem, da so morda še kje tam zunaj, prestrašeni si želijo domov. Upala je, da jih bo nekoč lahko šla iskat. Iz zasanjanih misli jo predrami dedek, ki jo je dobro poznal in

je vedel, kaj naklepa. Dedek jih je vedno učil, da je tema nevarna, da se je morajo bati. Njej pa je bilo tega dovolj in želela si je spremeniti dedkove nauke. Želela je

odkrivati in raziskovati, ne pa se skrivati in bežati pred temo, kot so to počeli drugi člani njene družine. Naslednjega dne pa se je temu odločila narediti konec. Šla je

iskat sorodnike in pregnat strahove.

Zjutraj dedek in drugi Mordujevi opazijo, da je ni več. Kljub strahu pred temo večera sklenejo, da jo pojdejo iskat. Iščejo jo cel dan in začne se mračiti, Mordujevi pa si

poiščejo zavetje v temni jami. Vso noč niso spali zaradi strahu, ampak ne pred temo, pač pa jih je bilo prvič v življenju bolj strah izgube nekoga, ki ga imajo radi, kot pa da bi se bali teme.

Naslednjega dne, ko so skoraj že obupali in prenehali iskati, pa se je zgodil čudež. Na nabrežju reke so zagledali deklico, ki so jo objemali sorodniki in se ji zahvaljevali, da jih je našla. Začudeno so gledali, ob tem pa spoznali, da je treba včasih verjeti in slediti svojim sanjam, saj lahko le tako nemogoče stvari postanejo mogoče.

Mordujevi so skupaj pričakali sončni zahod. Od takrat naprej se niso več skrivali pred temo, ampak so brez strahu raziskovali skrivnosti prelepega sveta. Sončni zahod pa je izginil v temni skrivnosti noči.

Sara Kek, 9. razred

Narava joče.

Sprašujem se zakaj.

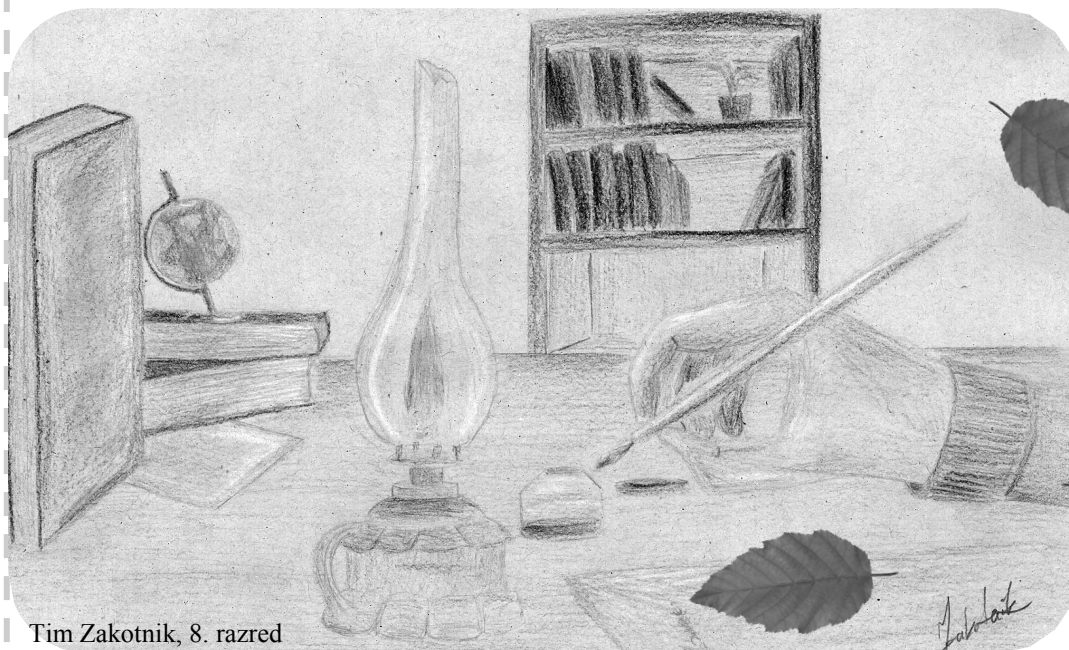
Res zaradi nas!?

Mirjam Borštnar, 6. a

Svet, v katerem želim živeti

Želim si svet, v katerem bi vsi na svetu imeli topel dom, ljubezen in da narava ne bi bila uničena. Da bi bila lepa, urejena in dišeča. Živali ne bi smele tekati in zunaj iskati hrane, prav nobena! Vsi, živali in ljudje, imajo pravico do hrane, ljubezni in pitne vode. Otroci morajo hoditi v šolo, ne pa da se učijo streljati, ubijati. Namesto tega naj si delajo lepšo prihodnost. Starejši naj hodijo v službe, da bodo nahranili svoje otroke. Ponekod po svetu so ljudje zlobni, kradejo in se bojujejo z orožjem. Narava je uničena, živali izgubljene, lačne, zapuščene. Divjajo vojne in ljudje umirajo. Upam, da bomo nekoč vsi živeli v pravičnem svetu.

Matic Pucelj, 4. razred

Tim Zakotnik, 8. razred

Želim živeti v svetu, v katerem bi ljudje bolj spoštovali stvari, naravo in druge ljudi. Tako bi lahko narava bolj uspevala in se širila. Zdi se mi, da ljudje premalo pazimo nase in na druge. Všeč bi mi bilo, da bi bili ljudje bolj pošteni. Težko delam naloge zato, ker je premalo tišine. Povsod se mi zdi, da je preveč nasilja. To bi rad popravil. Nekateri ljudje se mi zdijo premalo izobraženi.

Gal Uhan, 3. b

Spoštovani gospod predsednik ZDA!

Živel bi v svetu, kjer bi bilo ogromno dreves, rek, živali, prijaznih ljudi in pragozdov. Želim si, da bi imeli vsi dovolj denarja za dobro življenje. Če ga bi kdo imel preveč, ga bi dal za lačne otroke. V tem svetu ne bi bilo nasilja. Vsi bi morali paziti na naravo. Tovarne bi imele čistilne naprave za dim. Ljudje se bi vozili z avtobusi. Tako bi izpuščali manj izpušnih plinov. Če bi vsa pravila upoštevali, bi bili vsi zadovoljni in ohranjali bi naravo. Pomagate mi lahko, da varnostnike razporedite po svetu. Če kateri človek teh pravil ne bi upošteval, bi pomagal varnostnikom. Če mi boste to ustregli, vam bom zelo hvaležen.

Lepo vas pozdravlja Jurij.

Jurij Curk, 3. a

misli o ljubezni

če bomo odsevali ljubezen, jo bomo od koga tudi slej ko prej prejeli

(Maj Jerant Žnidaršič, 8. razred)

LITERATURA 'RAZTURA'

Vrba je drevo,
a jaz
sem človek.

Anže Strmec, 5. r

Smeh ljudi, otrok ...
nekomu dan spremeni.
Upam, da tebi.

Iza Jerlah, 7. r

Mavrica,
kje imaš
zaklad?

Viktorija Dremelj, 5. r

Obisk iz vesolja

Danes je pri meni prespala sestrična Nastja. Prebudilo me je prasketanje. Šla sem do nje in jo zbudila. Skupaj sva odšli pogledat, kaj se dogaja zunaj in čemu tak trušč. Na dvorišču sva zagledali vesoljsko plovilo. Zelo sva se prestrašili. Čudna bitja, ki so prihajala iz vesoljskega plovila, so se najprej predstavila in moram priznati, bila so zelo prijazna. Povabili sva jih v kuhinjo na čaj in domače kekse, ki sva jih spekli dan prej. Bili sva zelo začudeni, kajti vesoljčki se za čaj in kekse niso zmenili.

Prvemu je bilo ime Čaš. Imel je troje oči, dvoje ust in pet rok. Miš je na prvi pogled izgledal popolnoma normalno. Maš pa se naju je zelo razveselil. Vsi trije so naju tako zelo navdušili, da sem hitela vprašat starše, če lahko vsaj še eno noč ostanejo pri nas. In odgovor je bil pritrdilen. Ker so bili ponoči zelo glasni, sva z Nastjo zelo težko zaspali. Mislim, da so motili tudi moje starše in bratca.

Zjutraj sem jih povabila, če gredo z menoj v šolo. Bili so zelo navdušeni nad mojih predlogom. Tudi sošolci in sošolke so jih bili zelo veseli, kajti takih bitij še nikoli niso srečali. Še bolj pa so bili navdušeni nad pripovedovanjem moje nočne zgodbe o vesoljcih.

Ko je nastopil čas kosila, smo se skupaj odpravili v jedilnico. Tam pa je nastal problem, kajti vesoljci niso znali jesti. Medtem, ko smo s sošolci jedli odlično kosilo, so nam oni razložili, da nikoli ne jedo, nikoli ne pijejo, pa vendar niso ne žejni ne lačni.

Nato smo se poslovili od sošolcev in odšli domov, kjer jih je čakalo vesoljsko plovilo. Doma so se poslovili še od staršev in bratca. Dogovorili smo se in obljubili so mi, da se ponovno vrnejo, ko bom imela doooooolgeeee počitnice.

Pia Praznik, 4. razred

Dragi Božiček

Zelo dolgo sem te že pričakoval. Upam, da imaš kratko potovanje, sicer ne boš mogel priti do mene. Želim ti prijetno pot brez nezdod.

Božiček, želim, da veš, da sem bil priden. Pomagal sem pripravljati seno za zimo, pospraviti hišo in pripeljal sem drva za babico.

Želim si, da bi bil zdrav in zelo, zelo srečen. Marku daj moč boga, atiju prinesi motorne sani in moji mami daj veliko sreče v službi in veliko zdravja oziroma veliko denarja. Drugim ljudem pa daj zdravje, smeh in prijatelje.

Lepo te pozdravlja tvoj Luka.

Luka Hribar, 3. a

Moj najljubši dan je bil, ko sem dobila sestrico Izo. Komaj sem dočakala ta dan, ko sem jo končno spoznala. Ati je odpeljal mamico v Ljubljano v porodnišnico, mi pa smo doma nestrpno pričakovali novice. Ko se je Izza rodila, me je kmalu potem mamica poklicala in sporočila veselo novico. Izo sem videla tudi preko kamere na telefonu. Zame je bila najlepši novorojenček, kar sem jih kdaj videla. Tako sem bila vesela in srečna, da sem od veselja potočila tudi kakšno solzo. Sestrico Izo imam najrajši na celem svetu.

Postala bi ...

Nika Matoh, 3. b

Jaz bi postala učiteljica. Rada bi učila 1. razred. Učili bi se črke, besede, kako se pravilno drži svinčnik in brati. Učiteljica bi postala, ker bi rada učila in pregledovala zvezke. Pa tudi zato, ker učiteljice dobijo mizo s prtom in steklene krožnike.

Učiti je lepo in težko.

Maša Ozimek, 3. a

Ure kralja Mina (nadaljevanje zgodbe)

Nekega dne je kralj ukazal, naj pride Urarček na grad. Ukazal mu je, naj uniči vse ure na gradu in jih zakoplje.

Urarček se je obrnil in šel domov. Kralj je vstal in uničil vse ure. Takoj, ko je zakopal vse ure, se je čas ustavil.

Samo Urarček je bil gibljiv. Šel je do zakopanih ur in jih je odkopal. Eno uro je popravil in jo pogrnal. Tedaj so vsi postali gibljivi. Kralj je sklenil, da bodo imeli samo eno uro!

(Vi pa moje nadaljevanje lahko še nadaljujete.)

Luka Fortuna, 4. razred

Hiša (ustvarjalni narek)

Hiša se je udobno namestila in zaspala. Začela je sanjati, da se je sosednja hiša, v katero je bila noro zaljubljena, zaljubila vanjo. Na začetku je bila presenečena, saj ji je sosednja hiša vedno govorila, da je zoprna. Počutila se je presenečeno. Nenadoma se je znašla na Havajih s sosednjo hišo. Presenetilo jo je, da si je želela, da bi se znašla na tem kraju. Vse se je zatreslo in hiša je padla v morje. Spustila se je po Koralnem grebenu in pristala na svojem mestu v domači ulici.

Izabela Blatnik Bizjak, 5. razred

Rumena pravljica

Dobro jutro, je pozdravilo rumeno sonce in prebudilo deklico, ki je v rumeni srajčki in rumenih copatkih popila rumeno Cedevito in stekla na travo, na kateri so cvetele rumene sončnice. Hodila je in hodila ter nabrala šopek za svojo mami, ki je šla v trgovino po rumene limone. Deklica je nato odšla v slaščičarno in si kupila rumen ananasov sladoled. Nato pa se je vrnila mama. Skupaj sta pojedli rumen ananas. Kmalu se je na nebu prikazala rumena luna in jima rekla: Lahko noč.

Lara Sever, 2. razred

misli o prijateljstvu

Če prijatelj dobi dobro oceno, mu jo privoščim. (Jurij Curk, 3. a)

/IN INGLIŠ, PLIZ/ (tujejezične strani)

Svež kruh zadiši.

Od mame dobim le kos.

Srce hrepeni.

Gal Tomažič, 7. r

Bears

Bears are mammals. They belong to beasts. They are active both day and night. They live in Eurasia, Europe, North and South America and China. They live in forests.

Bears are big and small. Most of them grow from 120 cm to 200 cm in length. Males are heavier than females. The fur can be black, white or brown. They have got yellow, white or brown spots on the chest. In a special color is just a giant panda. They are full-bodied. They have got four strong legs, a short tail, round head and a big mouth. They have got short, thick necks and short eyes. Their eyes are small. They have got medium long legs and five toes with long curved claws. Their teeth are adapted for chewing animal and plant food. They have got good smell and they hear very well, but they see less. In comparison with other carnivores bears are slower animals, but they can still be very quick. Bears can walk, run, climb, are able to stand upright on their hind legs, swim and dive.

Bears are mostly omnivores. They eat fruit, berries, roots, succulent grass, tree buds, insects and fish. A carnivore is exclusively the polar bear and the giant panda is herbivorous.

Bears are solitary. They get closer just at time of mating. Females are pregnant for six to seven months. They give birth mostly during hibernation. They have one to three live babies. Babies are at the beginning bare, blind and toothless. The mother bear breastfeeds them all the time and cubs sleep a lot. They grow very fast and they are very busy. They are with their mother for two years.

Before winter bears get rather fat. They sleep through winter in the den. They rest, work more slowly and their temperature reduces by some degrees. In hibernation bears can survive three months or more. They lose 30–50 % of their body weight.

Did you know that, there are sixteen different kinds of bears and that, the male can eat the cubs when they are born?

Sončnica.

Kako deluje?

Ali je sonce v njej?

Tara Zakotnik, 5. r

Ana Kek, 7. razred

My dream house

My dream house is a villa. There are four floors: a ground floor, first floor, second floor with balcony and last, third floor. On the ground floor there are a kitchen, a dining room, a utility room, a living room and in the hall there is a staircase. The kitchen is black and white colour. The dining room is red and grey colour. There are a TV, a game console, a white table with flowers, a white armchair and a black carpet in the living room. The utility is white and grey colour and the staircase would be glass and black. On the first floor there are a jacuzzi, a sauna, a staircase and a play room. The jacuzzi is blue and white colour. The sauna is brown wood. And the play room is rainbow colours.

On the second floor with balcony there are a bathroom, a bedroom, nurseries and a toilet. The bathroom is white and beige colour. The bedroom is white and dark blue. In the bedroom there are a TV, a bed, a balcony and a blue carpet. I will have two nurseries. One for a girl and one for a boy. Nursery for a girl is pink colour. And nursery for a boy is green and blue colour. The toilet is white colour. Inside there is only the toilet.

On the third floor there is an inside pool with a fitness room. The pool is only blue. In the pool there are lights. In the fitness room there are a running track, a TV and weights. Fitness is very good for health.

Tjaša Špec, 6. a

Project IEARN – Holiday card for students in Argentina

Dear friends from Argentina,

We come from small elementary school in Slovene? (Slovenia), Europe. The school is located in the small post office, a grocery shop, a restaurant called Pr' Hladet, a bar and a small, but church. Veliki Gaber also has a beautiful forest and lots of meadows. At Veliki Gaber School there are about 200 students and twenty teachers. In the Village there are 324 inhabitants.

Our region Dolenjska is known for its small hills and vineyards were the famous Cviček wine is produced. It is a typical bright red color. One can also enjoy the beautiful valley of the Krka river with its cascades and rafting.

There is also the Gorenjska – an Alpine region. There are lots of high mountains and the highest is Triglav (2864 m). On the other end of Slovenia there is Prekmurje, region with rolling hills and a plain where storks like to nest in the middle, of fields and vineyards. The next typical region is the Littoral with its Mediterranean coast and small medieval towns and villages, where they grow wine, olives, fruit and vegetables.

Slovenia's capital city is Ljubljana. The river there is called the Ljubljanica. There are many statues of our famous writers. Ljubljana has got a beautiful castle on a hill in the center, above the river. The city is 2 000 years old.

7th year students from Veliki Gaber, Slovenia, Europe

mišlji o knjigi

Knjiga je kot čudežna dežela, v kateri je vse mogoče. (Pia Praznik, 4. razred)

KDO, KJE, KAJ, ZAKAJ?

MATEJ GORIŠEK – športnik leta

Intervju sta pripravili Ela Berginc in Monika Koželj, 8. razred

Kako dober občutek, ko imaš veter v lasih.

Mark Šepec, 5. r

Opavili smo intervju z učencem, ki je svojo pot športnika začel v šestem razredu in postal letošnji športnik leta Občine Trebnje in Občine Mirne. V intervjuju nam je zaupal, da se je za pot športnika odločil sam, saj ga je šport že v mladih letih privlačil. A ker je za šport potrebno veliko truda, trenira 8 ur na dan. S podporo staršev in prijateljev je

Matej Gorišek uspel. Ob prejemu nagrade se je počutil dobro, saj je vedel, da je bil ves njegov trud poplačan.

Kdaj si začel trenirati?

Trenirati sem začel pred dvema letoma in pol. Najprej sem treniral tukaj v Velikem Gabru, potem pa v Grosuplju.

Koliko ur na dan treniraš?

Odvisno od dneva. Ob ponedeljkih in sredo eno uro, ob torekih in četrtek tri ure. Občasno imam ob sobotah reprezentančne treninge ali tekme.

Kakšno opremo uporabljaš med treningi?

Pri karateju med treningi nosim kimono in pas, na borbah pa nosim ščitnike za roke, noge ter za zobe.

Kaj počneš v prostem času, ko ne treniraš?

Ko ne treniram, se učim, se družim s prijatelji in se veliko gibam.

Zakaj si se odločil za ta šport?

Odločil sem se, ker me je privlačil.

Luna je luč nad oblaki.

Tim Čebular, 5. r

Kako si se počutil, ko si zvedel, da si mladi športnik leta občine Trebnje in Mirna?

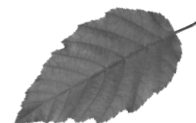
Počutil sem se dobro, ker sem vedel, da je bil ves trud poplačan.

Ali si pričakoval, da boš dobil naslov športnika leta?

Ne, saj je bila konkurenca zelo močna. Pustil sem se presenetiti.

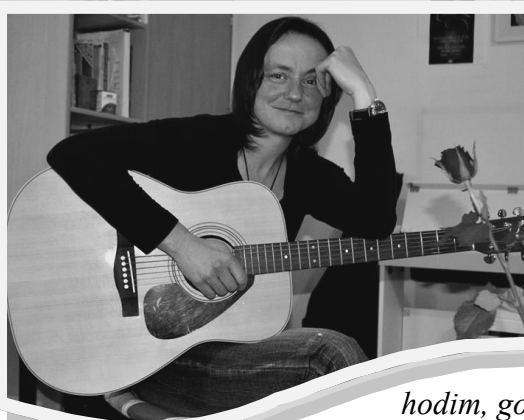
Kako si vedel, da je ta šport pravi zate?

Saj nisem vedel. Ko sem enkrat začel trenirati, me je enostavno potegnilo v ta šport in od takrat naprej z veseljem hodim na treninge, čeprav se mi tudi ne da in bi raje ostal doma in pogledal kakšen dober film.

Intervju z učiteljico Urško Mitrović

Intervju so pripravile Hana Gnidovec, Erika Osvald, Bojana Zorec, 3. a

Zakaj ste se odločili, da boste učiteljica angleščine?

Učiteljica sem postala zato, ker neskončno rada delam z otroki in ker rada dajem naprej svoje znanje.

Koliko let ste hodili v šolo?

V šolo sem hodila 18 let.

Koliko časa že učite angleščino?

Angleščino učim 6 let.

Kaj delate v prostem času?

Igram kitaro in klavir, pišem pesmi, berem in zelo rada hodim, gobarim in se družim s prijatelji.

Katera je vaša najljubša jed?

Moja najljubša jed so špageti s tuno in sirom.

Ali imate hišo?

Ne. Živim v bloku.

Katera žival vam je všeč? Ali imate hišnega ljubljence?

Hišnega ljubljence nimam, ker živim v bloku. Če bi imel možnost, bi imela psa.

Katera igra vam je najljubša?

Activity in Človek ne jezi se.

Katera je vaša najljubša knjiga?

Mali princ.

Koliko jezikov govorite in kateri vam je najtežji?

Tekoče govorim angleško in hrvaško. Tri leta sem se učila tudi francoščino in ta jezik mi je najtežji.

mislil o ljubezni

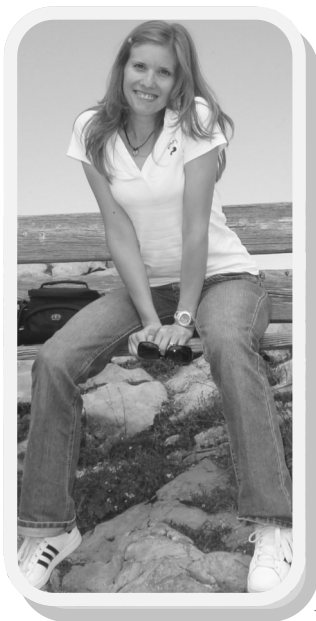
Ljubezen je res nekaj lepega, nežnega, toplega, kar začutiš v svojem srcu.

(Tadej Borštinar, 8. razred)

KDO, KJE, KAJ, ZAKAJ?

Intervju s knjižničarko Andrejo Jaklič

Intervju so pripravile Ajda Ceglar, Lea Jerlah, Maša Ozimek, 3. a

Koliko let že delate v naši šolski knjižnici?

V šolski knjižnici delam že 13 let.

Katero šolo ste obiskovali, da ste se izobrazili za knjižničarko?

Študirala sem študijski program za izpopolnjevanje iz knjižničarstva.

Katere knjige berete najraje?

Najraje berem potopise.

Ali berete tudi v službi, ko v knjižnici ni nikogar?

V službi ne berem knjig. Doma pa preberem vsako novo knjigo.

Kdo je vaš najljubši pisatelj?

Moja najljubša pisateljica je Nataša Konc Lorenzutti.

Katero knjigo ste prebrali že večkrat?

*Knjigo *Leto dni v Provansi*.*

Kdo vam svetuje, ko se odločite za nabavo novih knjig?

Svetujejo mi učenci, učitelji in odločim se tudi sama.

Koliko knjig je v knjižnici?

V knjižnici je okoli 15.000 knjig.

Kateri razred na šoli ima največ pridnih bralcev?

Najboljši bralci so učenci 2. razreda.

Katera knjiga je bila v zadnjem času največkrat izposojena?

*Učenci si najraje sposojajo knjige iz zbirke *Pet prijateljev* in knjigo *Isola*.*

Katero knjigo si naši učenci le redko izposodijo?

Učenci redko vzamejo debele knjige.

Se vam je v knjižnici zgodil tudi kak zanimiv dogodek?

Zanimiv dogodek je bil, ko so s televizije snemali našo božično smreko.

Čisto okolje –
to veselje mi daje.
Tudi življenje!

Mirjam Borštnar, 6. a

Tako pomladi
kot jeseni
se svetlika sonce.

Lina Štrus, 5. r

KRIŽANKA

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

GESLO →

Križanko je sestavila **Lea Jerlah, 3. a**

Kaja Grm, 9. razred

misli o prijateljstvu

Prijatelj ti pomaga, če ti ne gre, te potolaži, če si žalosten. Prijatelja imamo radi.
(učenci 1. razreda)

VKLOPI MOŽGANČKE

Uganke

1. Ko zvonec zazvoni, iz nje cel razred poleti. **Anže Pintar**, 7. r
2. Štiri noge ima, a glave nima, nanjo položiš, kar te zanima. **Nik Zidar Kosmač**, 8. r
3. Sonce rumeno na polju cveti, z njenih semen se olje dobi. **Ana Kek**, 7. r
4. Fantek pridno piše, le s čim napake briše? **Ana Kek**, 7. r
5. Včasih je postlana, včasih razmetana, če na njej ležimo, prej ko slej zaspi-mo. **Nika Čebular**, 9. r
6. Včasih je črn, včasih je bel, kdor ni presit, ga je zmeraj vesel. Zunaj je skor-ja, notri sredica, nima nadeva kakor potica. **Nika Čebular**, 9. r
7. Bodem, a nisem jež, jeseni me rad pečeš in ješ. **Ana Kek**, 7. r
8. Za vratom ti visi, okras ti dela vse dneve in noči. **Larisa Ozimek**, 7. r

Oblaki se premikajo.

Vzemite me

s sabo.

Tara Zakotnik, 5. r

Razveselim se!

Metuljčki v trebuhu.

Zunaj sneži.

Matej Gorišek, 8. r

Hvala in prosim.

Le dve besedici.

Lepši je dan.

Ema Gnidovec, 8. r

8. (ogrlica)

REŠITVE: 1. (učilnica) 2. (miza) 3. (sončnica) 4. (radirka) 5. (postelja) 6. (kruh) 7. (kostanj)

DONATORJI, ki so omogočili tisk glasila:

Več prenosa, več užtkov.

www.me2.si

ORODJARSTVO & KOVINOPLASTIKA

Antus

KOTAR TRANSPORT d.o.o.

Cesta 7, SI - 8213 Veliki Gaber

e - mail: kotar.transport@siol.net

Tel. & fax: (00386) 07 / 30 46 700, 30 46 527

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije

PRVI KORAKI

Glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

Primož Vasle, Suzana Jefim, Vesna Simonič

Naslovna slika – foto: Primož Vasle,
ilustracije: Urška Antončič, Sonja Ozimek,
Matej Trlep, Ana Marija Rožič, Lovro
Reberšak in Sara Ozimek

Tisk: Antus d. o. o.

Naklada: 350 izvodov

Junij, 2017

Sara Kek, 9. razred

Sedim v šoli.
Nestrpno čakam konec.
Zvonec zazvoni.

Jan Bregar, 6. a

Pesmi brez rime.
Ni haikuja brez besed.
Srce še imam.

Urška Antončič, 7. r

Haiku je
kot morje
neskončno idej.

Domen Nose, 5. r

Kolaž so naredili učenci **1. razreda** in predstavlja delo na šolskih gredicah in vrtičkih.

Mentorica: **Vida Ceglar**